

нужно да използвамъ тукъ частъ отъ своитѣ бележки и отъ обнародваното отъ Костича.

Въ кондиката сж помѣстени нѣколко съборни решения на Охридската архиепископия, както и писма и решения на източнитѣ патриарси — цариградски, антиохийски, йерусалимски и александрийски. Тия документи се отнасятъ до бунта на смедеревския сръбски владика Павла, който искалъ да се отцепятъ отъ Охридъ нѣкогашнитѣ печски епархии. Подписътъ на охридския архиепископъ, както е била традицията въ Охридъ и Търново, е направенъ съ зелено мастило. Отъ съдържанието на реченитѣ писма и решения се учимъ следното. Когато на Охридския престолъ светителствувалъ Прохоръ (за него вж. по-горе, стр. 39—40, 44—46), смедеревскиятъ владика Павелъ, следъ като си уздравилъ поддръжката на влиятелни турски лица, които били възнаградени парично, почналъ да отцепва отъ Охридъ епархиитѣ, които били подъ Печъ. Въ документа отъ 1530 г., месецъ септемврий, за това четемъ: **Павлѣ . . . вѣнѣшнѣю властѣ потрѣбовавѣ имее еже ѿ люди нѣкѣе помощникѣи съ подаанѣмѣ злата подвигѣ се Пекскѣю црѣковѣ и съ тою и нѣи црѣквѣ ѿсече ѿ Охридскѣе епархѣе** (Срв. Споменик LVI, 34). При това Павелъ се прогласилъ за сръбски патриархъ, ржкоположилъ епископи въ Звоникъ, Лѣсново, Краина¹⁾ посветилъ нѣколцина свещеници и дякони и почналъ да управлява Печската патриаршия. Но не само това. Павелъ се осмѣлилъ да преследва нѣкои епископи отъ Охридската архиепископия и дори сполучилъ да хвърли за известно време въ затвора и самия глава на Охридската църква, архиепископъ Прохора, заедно съ други владици. „Скандалътъ“, както четемъ въ сжщата кондика, билъ голѣмъ. Сѣ по това време имало смутъ и въ Костурската епархия: нейниятъ митрополитъ, който се титулувалъ „първопрестолень на всичка Бѣлгария“ (*πρωτόθρονος πάσης Βουλγαρίας*), предявилъ нѣкакви крайни искания спрѣмо Охридъ.

Когато архиепископъ Прохоръ видѣлъ злото, обърналъ се веднага за съдействие до източнитѣ патриарси, именно до Йоакима Александрийски (1529—1566), Михаила Антиохийски (1523—1541), Йосифа Йерусалимски и Йеремя

¹⁾ Въ обнародвания отъ Костичъ текстъ: Кратово.